

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

ВИДАННЯ: А. Б.

D I Ł O

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Код: II. K. O. Львів 504 060
Банку Чеської Лекції
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з нижньою) . . . 5.00 зол
чвертьрічно . . . 15.00 „
піврічно . . . 30.00 „
річно . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ОТРИМАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ ОБ'ЄМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Румунські держ. мужі про долю Карпатської України

ЮГОСЛАВІЯ ПРИНЯЛА КАРПАТОУКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ. — МАДЯРИ ВІДКЛИКАЛИ
МАНІФЕСТАЦІЮ. — ВИПАДИ КАРПАТО-УКРАЇНСЬКИХ ПАРТИЗАНІВ.

(Власна телефонограма „Українських Вістей“.)

Букарешт, 29. III. год. 1. в. нощі.

Завдяки нашим настирливим інтервенціям у румунської влади — яка у свою чергу інтервенювала в Югославії, — вдалось пересунути до Югославії останній транспорт українських емігрантів з Карпатської України, що застряг був у Лімболі. Емігрантам визначили 3 села над савою Дунаєм: одно з них Керетвеж, де вже живе кілька тисяч літ більша кількість українців, що втекли з Мадярщини.

Нині приїхав зі Сигету до Букарешту полк. Ефрем у супроводі сотн. Білого, б. команданта поліції в Хусті. З Букарешту їдуть вони са-воходом до Відня. Хто переняв команду віток, що залишились у горах — не можу сказати.

Нині Берлін запитував нас про долю інж. Василя Мурашка і сотн. Миколи Самійловича. Ніяких вісток про них нема. Берлінські українці інтервювали також у міністерстві закордонних справ у Берліні, але і там не могли дати їм ніяких інформацій.

В неділю, 26. II. м. мала відбутися в Хусті малярська парада з приводу завоювання Карп. України. В останній хвилині параду відкликали. Про причини того відкликання не важко догадатися.

У горах Адуть завязаті бої — мадярам не вдалось закінчувати українських відділів, що тільки бороняться, але й роблять випадки та втрачають мадярам дошкульні втрати.

Нині (28. II. м.) відбулася в Букарешті захоп української колонії — панахида по поляках у Карпатській Україні. Відправлено її у православній церкві болгарського посольства, в

болгарській мові, співав хор буковинських українців — по українськи. Панахиду закінчив український національний гимн.

У вівторок відбулося засідання високої ради румунського фронту національного відродження, однієї політичної організації в Румунії. Три головні промовці: прем. Калінеску, мін. Гафенку, б. прем. Вайда Воевод торкнулися і справи Карпатської України. Прем. Калінеску в кількох місяцях згадував про неї, а саме, що у жовтні минулого року у розмові зі союзником Румунія рішучо спротивилася була польсько-малярській спільній границі. Дальше заявив, що уряд Карпатської України запізно звернувся до Румунії з пропозицією, щоб прилучити Карпатську Україну до Румунії; зрештою Румунія не мала особливого інтересу, прилучувати до себе чужонаціональну територію. Коли зробила це

Мадярщина, тим самим втратила вона одна-національний характер і румунський уряд займає до того факту дуже критичне становище.

Дальше подав до відома, що над румунською границею стоїть 5 малярських корпусів.

Мін. Гафенку заявив, що становище Румунії до Карпатської України неутральне; Румунія не була заінтересована у її долі, бо віденський арбітраж перетяв просту сполуку Румунії зі захо-дом у 3-ох місяцях. Карпатська Україна тим самим втратила для Румунії всякий інтерес. Зрештою ніяких зобов'язань супроти автономного українського уряду Румунія не мала, а мала їх саме супроти Чехо-Словаччини як цілості.

Дуже характеристична була промова б. прем'єра Вайди Воевода, який і давніше нераз заявляв свої симпатії для зав'язаних змагань українського народу в СССР. Він говорив: „Бачимо і слідкуємо за ревністю і настирливістю су-сіда, що гнобить другий нарід (алюзія до Мадярщини). Коли у нас ще в 1918 р. переве-дено земельну реформу, то в Мадярщині панує ще й нині дух середньовіччя“.

Румунська преса дальше живо займається Карпатською Україною і ноче кожну вістку, зв'язану з її долею.

І. П.

Становище Румунії до малярського наїзду на Карпатську Україну.

ЕКСПОЗЕ МІНІСТРА ГАФЕНКУ.

БУКАРЕШТ, РАДОР. Мін. Гафенку виго-лосив велике експозе на тему закордонної політики двох минулих місяців.

Він згадав про свої поїздки до Бєлгоро-ду і Варшави, про візиту болгарського міні-стра закорд. справ у Букарешті та про вза-минні з іншими державами. Він підкреслив, що завдяки поважній румунській диплома-тичній акції криза в Середній Європі стріну-ла Румунію сконсолідованою. Це зменшило небезпеку натиску на румунські кордони.

З ПРИЯЗНИ ДО ПОЛЬШІ ТА ЗІ ЗРОЗУМІН-НЯ ДЛЯ МАДЯРЩИНИ...

Румунія виявила безінтересовність до окупації Карпатської України, кермуючися приязню до Польщі та зрозумінням для Ма-лярщини, які бажали мати спільний кордон. Тому Мадярщина поставилася негативно до пропозиції о. д-ра Волошина у справі обєд-нання (?) Карпатської України з Румунією. Румунський уряд тримається засади: не бере-мо нічого, що не належить до нас, але боро-нимо і скріплюємо все, що наше.

МАДЯРЩИНА ВИЗНАЄ ТЕПЕРІШНІ КОР-ДОНИ?

Мадярщину повідомлено про мобілізацію, звертаючи увагу на деякі справи, зв'язані з кордоном між Карпатською Україною та Ру-мунією.

Мадярський віцеміністр закорд. справ по-дикував румунському послові за такоє стано-вище та заповів, що Мадярщина оголосить заяву, що вона визнає всі свої теперішні кор-дони.

З огляду на малярську мобілізацію Руму-нія перевела військову підготовку, але готова її обмежити, якщо малярська армія здемобі-лізується.

РУМУНСЬКО - НІМЕЦЬКИЙ ДОГОВІР

Підкреслює мирну політику обох держав. Договір бере під увагу, що для Румунії необ-хідні торговельні зв'язки з усіма державами та об'єднує товарообмін зі закордоном. До-говір починається до консолідації держави, скріплюючи зброєння, збільшуючи технічний виряд та сприяючи розвиткові селянства. Ві-дав Румунії змогу боронити незалежність.

Румунія доказала — заявив Гафенку під кінець промови — що вона рішена збройно боронити свої кордони і свою незалежність.

ПОЛЬСЬКО - ФРАНЦУЗЬКИЙ ПЛАТНИЧИЙ ДОГОВІР.

ПАРІЖ, ПАТ. 27. II. м. підписано в Пари-жі польсько французький платничий договір, що заступає договір з 1937. р. Цей договір, що входить у життя від 1. квітня, творить нову систему принахних комесат, які бе-гумніку збільшать товарообмін між обо-ма країнами. Договір підписав мін. Бонне та мін. Лукасеніч.

Словацький воєнний комунікат.

Братиславська радіовисільня повідомляє: Тисячниця на фронтах без змін. Фронт даль-ше йде по лінії Присліп-Розтоки-Рибниця Вел. Рибниця-Поланка-Ремети-Славківці.

В нощі з 27. на 28. II. м. дійшло до пере-стрілки в кількох місцях, зокрема на півден-ній частині від Ставчинна, де малярський літак літає у напрямі Гуменного.

НАПЛИВ ДОБРОВОЛЬЦІВ.

БРАТИСЛАВА. Словацька пресова аген-ція до сільської Словацьчини напливає що раз-но більше добровольців, які негайно об'єдма-ють службу на фронті.

ЧОГО ДОМАГАЮТЬСЯ МАДЯРИ.

БУДАПЕШТ, ПАТ. У зв'язку з перервою в переговорах панує в малярських урядових колах повна дискреція. Політичні кола пере-магають, що згідно з мад. пропозицією кордон

між Карпатською Україною і Словацькою йшов би далеко на захід від теперішньої лі-нії фронту.

МАДЯРСЬКІ ВТРАТИ НА СЛОВАЦЬКИМ ФРОНТІ.

БУДАПЕШТ, ПАТ. Як подають урядово, у вівторок не було ніяких змін на фронті. У сутичках зі словаками згинуло 25 вояків, ранено 56. Мадяри не втратили ні одного лі-така ні летуна.

СЛОВАЦЬКА ДИПЛОМАТИЧНА АКЦІЯ У ВАРШАВІ.

Як подає братиславська радіовисільня, вернувся з Варшави представник словацького уряду Кліновський, що перевів розмову з мін. Беком. Негайно після приїзду він зложив звіт мін. Дурчанському.

— 0 —

Відомі німецького міністерства закорд. справ про положення німців у Польщі

БЕРЛІН, ПАТ. „Дойче політш-диплома-тиш-корреспонденц“ обговорює протинімецькі зв'язки в Польщі, які — мовляв — свідчать про те, що деякі сили відкидають політичну лі-нію, ухвалену 1934 р. Німецька преса не реагу-є на ту зв'язку шовінізму, вважаючи її зви-чайним для німців налі завели. Нагілки проти Польщі, що до добрих взаємин з німцями не можна мати, як давніше.

Німці прагнуть над тим, щоб німці вважа-ли, що німці великим самостійним систа-

нім народом, бо це необхідне для стабілізації мира в середній Європі. Коли з польської сто-рони вважають, що не треба шанувати життєвих прав і єдності німців, це моглоб принести сум-ні наслідки для гармонії на європейським конти-ненті та для самої Польщі. В деяких містах Польщі переслідують та зневажають німців — це короткозора політика, дух Версаю. Польща мусить собі згадувати, які гарні наслідки дала їй теперішня політика: лезан, чи добрі наслідки досягнула б Польща відступуючи від тої лінії, хочаби спів сирен мави її в іншим напрямі.

Ми відкрили найбільший християнський магазин
конфетів жіночої, мужеської і дитячої під фірмою

Познанський Дім Одежі сп. з о. в. Львів, Сикстуська 10.
ТЕЛ. 230-40.

Вархолодино вибором, якістю, добрим виконанням, фаховою обслугою і низькою
але твердою ціною. 682-1-2

Вітос, Санойца і Мацкевич.

Львів, 28. березня 1939.

Вінкентій Вітос, колишній кількакратний прем'єр уряду польської національної оборони у 1920-му році, кавалір Білого Орла, берестейський в'язень і засуджений, який перед в'язницею, що її мав відсидіти, втік за границю і там досі перебував як неформальний, але фактичний лідер польської опозиції проти післятравневого режиму, — оголосився за паспорт до польського консуляту у Парижі і в найближчому часі має добровільно повернутися до Польщі та віддатися у руки влади. Санойца, колишній член Строніцтва Хлопського, потім ББ, тепер посол ОЗН бурмістр Коломиї, оголосив інтерв'ю в справі акцій кариато-української державності і за зміст та тенор тої інтерв'ю та за те, що її не узгодив раніш із президією ОЗН, — припинив у членських правах ОЗН. Мацкевич, один із передових польських публіцистів, колишній посол ББ, резервний старшина, власник кількох військових відань, учасник боїв за Вільню, головний редактор виденського „Саова“, за низку статей, в яких песимістично насаїлював авторецензу останніми подіями міжнародною ситуацією Польщі, критикував уряд і міністра закордонних справ та вимагав змінити внутрішньо-політичну структуру польської держави — пішов до Берези.

Ці три події, ці три назвища з ними зв'язані — це немов синтез тої нинішньої внутрішньо-польської ситуації, яка постанала після останніх міжнародних несподіванок. Чим ті назвища зв'язані та який політичний зміст згаданих подій?

Поворот до Польщі засуджених у берестейському процесі польських діячів, себто самохітня ліквідація єдиної польської політичної еміграції за відродженої Польщі і то без попередньої амністії — це яскравий вияв та свідома завершення маніфестації тої солідарності, що її всі без винятку польські політичні партії і групи проявляють в нинішній позачасній ситуації. Всі польські партії і групи заявляють в один голос: супроти зросту воєнної небезпеки та окремих небезпек німецької агресії польський наріз мусить бути об'єднаний авторитетним провідом та сильною керуючою волею. Але тут уже відрізняється орієнтація поглядів: коли вся польська — ліва, права, демократична і консервативна — опозиція домагається чимширшої зміни виборчої організації, розписання нових соймових виборів та покликання уряду „національної оборони“ чи „національної концентрації“, де були б представлені різні польські політичні напрямки, то звеличички теперішнього стану речей заявляють, що всі поляки-патріоти повинні признати авторитет ОЗН-у, покликаного саме для місці об'єднати собою розсереджене громадянство.

Та ріжниця підходу до справи внутрішньої консолідації у нинішньому відмовному часі була аж така поважна, що резолюції Строніцтва Людового у тій materії були спершу скомпрометовані. Варшавська влада, правля, відкликана на борону друкувати ті резолюції, як і всі її подібні постанови інших партій, а проте ріши-

ла протиставитися шораз голоснішим закликам за зміною уряду і системи правління. В отих закликах, які покликувались на міжнародну ситуацію, влада добачила сімнію безпідставної паніки та підірвання авторитету уряду. Ось і санкції проти Санойци, якого темперамент проявлялася вже неодноразово — інколи з забавою для сойму, інколи таки в сумним наслідком для того діяча. Арешт і засадання Мацкевича має теж радше екзотичне значіння: значіння перестороги, щоб преса й усі недоволені не вірили надто покровоно у зміну режиму і слабкість цього уряду та щоб у своїй кампанії були обережніші.

Таким робом зазначився дуже виразний рефлекс закордонних подій і на подіях внутрішнього польського життя. Нема ніякого сумніву, щодо двох правд, які ніби взаємно собі суперечать, але насправді — доповнюють себе: 1) гін до консолідації польського громадянства

та єдності супроти німецької динамічної експансії безумовно ширій, стихійній, імпульсивній, 2) у складній міжнародній ситуації польська опозиція вбачає догідний момент бо- дай частинно зреалізувати свої давні вимоги, ті через зміну укладу політичних сил, через гасло співпраці і співвідповідальності дістатися і смій до влади.

Та внутрішня польська гра сил і впливів ще не закінчилась і леда чи швидко закінчиться. Річ йде про спільний патріотизм і спільне відчуття державної та національної колективності, але також про ті ріжниці, яких усунути не можна, як не можна перекреслити ріжниці у суспільно-політичних світоглядах. Покищо ліво-демократична опозиція робить жист доброї волі: таким жистом є поворот до краю Вітоса, Керніка, Багінського. Який жист пропонує уряд та ОЗН — того покищо не знаємо. Але можна припускати, що він приїде, дарма, що леда чи задовольнить елементи, які вимагають речі, від якої відступити не можуть: демократичної виборчої реформи та нових соймових виборів, таких, щоб їх вислід дійсно охоплював ширші верстви польського народу та краще відтворював правдиві громадські погляди і настрої.

Таксамо, як щодо внутрішніх польських справ, так і щодо українських — останні міжнародні події викликали у польському громадянстві і польському політичному світі длі теж, два напрями, може покищо ще не сформульовані і яскраво не викристалізовані, проте такі, що їх досить виразно відчуваємо. Як вони — приглянемося їм завтра.

На горіжні сплати прогає

РЕНТГЕНИ

А. МАЦЯК СКАЛЬВІВ ВАЛОВА 27
доставець українського шпиталю

Югославянська опінія та події в Карпатській Україні.

Білгород, 25. березня 1939.

Читачі „Діла“ знають з телеграфічних повідомлень про перебування президента Карпатської України о. А. Волошина в Білгороді, який прибув сюди 19. березня по обіді авіом з міністром освіти п. А. Штефаном, другим секретарем Паш. Об'єднання п. І. Рогачем, особистим секретарем п. А. Хараком, послом Д. Німчуком та лп. Романом і Боротою. Останні три другого дня відіхали далі.

Президент Волошин зупинився в досить скромному готелю „Београд“, де на третьому поверсі мав невеличку кімнатку. З Білгороду відіхав 22. III. до Загребу з п. Штефаном та п. Хараком. П. Рогач залишився покищо в Білгороді, опісля відіждже до Руського Керестуру, куди має прибути з Руської перша група втікачів з Карпатської України в числі 350 осіб.

През. Волошин робить вражіння дуже стомленої і змученої людини. Зараз у перших днях його відіждали представники „Української Громади“ та багато чимширших тутешніх українців, які висловили своє співчуття й одночасно привітали його як дорогого гостя. В місцевих сербських газетах появилася коротка замітка про приїзд президента та фотографія. Ніяких коментарів, як теж інтерв'ю, яке президент дав журналістам, не поміщено.

За кілька днів свого перебування в Білгороді през. о. д-р Волошин має поладнати багато справ, головни щодо прийняття до Югославії деякої кількості втікачів. Був також у югославянського прем'єр-міністра п. Д. Цветковича. День перед своїм від'їздом відіждав також ту-тешню „Українську Громаду“, де привітав його голова Громади п. В. Андриєвський.

З розмов, які ми мали з през. Волошином, можемо зробити висновок, що він має на увазі залишитися на довгий час у Крижаних, де є осідок (палата) греко-католицького єпископа в Югославії.

Як ми вже зазначили, місцеві часописи з приязню приїзду та перебування в Білгороді президента Карпатської України не принесли ніяких коментарів. До цього додам, що від початку, як у Карпатській Україні почалася збройна боротьба, в тутешніх часописах не з'являлась ніодна стаття про ці події. Багато телеграм, повідомлень, кореспонденцій за кордоном про герейну боротьбу сіноциків за волю Карпатської України — і в той же час ніякої редакційної статті. Для характеристики міноєні — один факт, який немов би не має з подіями в Кар-

патській Україні ніякого зв'язку, а який усеж і ними тісно зв'язаний: місцева Громада перші раз за десять років свого існування не дістала дозволу на ашанування Шевченківського сьмт, яке мало відбутися 25. ц. м.

Це офіційні кола. Яке реагує на останні події населення, яке у своїх почуваннях не мусить рахуватися із високою дипломатичною грою? Воно тепер безперечно на нашому боці. Для нього ми вже не є тепер „російські хороти“, не є „руси“. Дивуються героїчній боротьбі українського народу і порівнюють її з повстанням чехів. У каварні у фризера чи в громадській чуті балачки з висловом подиву і співчуття. Сербі, які сами пережили великі військові трагедії і виявляли чужу хоробрість, розуміють добре поведінку сіноциків.

— Колиб я мав можливість, перший би пішов їм на допомогу! — зазначає вже не молодий серб, відкладаючи на бік часопис, де він тав про бої в Карпатській Україні.

Такі і подібні вислови можна почути в кожному кроці. Тому гадаємо, що покищо буде збирати уже заснований під головування місцевого греко-католицького пароха о. д-ра М. Боїча комітет для допомоги втікачам з Карпатської України, буде шедра; складатимуться до жертв не лише місцеві українці, але і серби та хорвати. Бачимось українці вже висловили свої почування до своїх обездоленних братів і не лише зібрали за короткий час розумну значну суму грошей, але згодилися також при-няти до себе першу групу втікачів.

В. АКСАКІЙ

Гальо! Борислав і околиці
РЕСТОРАН під „Корону“

Львів, Ягайлонська 11.

— найліпша вибажність, найліпша кухня, найліпші ціни

Великоп Нязад й Ієтернований

Як ми вже подавали, апостольський міністратор Карпатської України єпископ Нірелій залишився в Карпатській Україні, маючи, що його призначила Апостольська Столиця, вона теж може його відкликати. І єпископом Нірелієм залишився теж єпископ канцлер о. д-р Ст. Решетіло ЧСВВ. Навіть єпископ, що мавши, тепер інтерв'ювали єпископа Нірелія та о. канцлера Решетіла. Ієтернований береже надесь і ніючі малярська малярство

Moni hignobigat mliuku

наста
ЕЛЕГАНТ

ОСТАННЯ У СКА - ЛЬВІВ, ЯВАЙЛОНСЬКА 31

Відпруження чи дальше напруження?

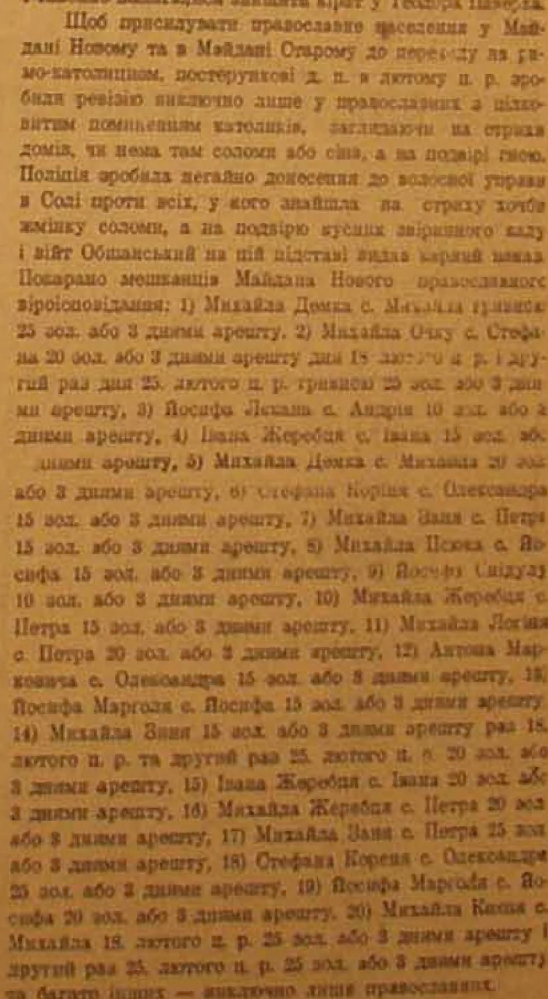
„Настрої широких італійських мас по останніх подіях в середущій Європі далеко від захоплення. Знаменна річ, що Муссоліні не ужив ні разу у своїй промові „Чехія“ або „Словаччина“ і досить загальною намагався вияснити opinie

„Тоя „ідеологічний“ аргумент — як ми вже нераз підкреслювали — з'являється у фашизмі тоді, коли вже нема інших аргументів, як нпр. „життєвий простір“ і служить до того, щоб замаскувати займанництво. Але це не змінє справи, що це засіб до займань та до завоювань. Це значить, що якби навіть заспокоїти всі теперішні територіальні претенсії, що їх висуває фашизм, то це не забезпечує спокою і мира мирним державам. Фашизм поглотить їх — якщо не поставитимуть опору — в ім'я своєї „ідеології“.

Як виходить з тієї статті, то „Роботник“ не бачить у промові Мусоліні якогонебудь відпущення у міжнародньому положенні. Ця промова — на думку п. ИМБ — це ультимат західнім державам.

...перезавісив у громадах Майдан Новий, Май Старий і сусідніх волостей Сіль та в громаді Бі-
...від самої назви, білгородського повіту, пе-
...від осені минулого року. З тією метою скли-
...на які стигали місцеве православне
...і заохочувати його до зміни православної ві-
...та навіть виселенням. У лютому 1980 р. відбуло-
...в Майдан Сільта, а на двох із них, сільських
...в Майдані Старому, волости
...в Соли називалися право-
...намі, казати, що у випадку опору влада при-
...в 20 вілго розстріляти, а найбільш опірних ви-
...в Микола Костюба, римо-като-
...в Майдані Старому, сказав, що гріх ти
...в. На цій збірках секретар волости Сіль
...названі, що зібрані православні
...римо-католицьке віроісповідання і дома-

В оселі організовано шість нападів на домів вразованих і їх майно. І так пор. 19 жовтого п. р. напад і пограбунок Йосифа Марголія, православного у Майдані Новому, мешкавця тієї громади Ян Білізарж, католик і громадяни деноминаванням дому, ахжачав від Йосифа Марголія, щоб він з рідницею перейшли на римо-католицьку віру. В Майдані Старому місцеві католики нападли на дом православного Петра Дзюри і вбила шість за те,

Група Куркової, доїзд 4).

У Майдані Старому покарано: 1) Івана Звиза с. А. дама 20 год. або 3 дніми арешту, 2) Пасифа Звиза с. М. дама 20 год. або 3 дніми арешту, 3) Пасифа Писка с. Івана 20 год. або 3 дніми арешту, 4) Якова Волошин с. Юри 15 год. або 3 дніми арешту, 5) Михайла Полозин с. Олександра 15 год. або 3 дніми арешту, 6) Дмитра Крива с. Олександра 15 год. або 3 дніми арешту, 7) Майдану Звиза д. Миколи 15 год. або 3 дніми арешту, 8) Івана Звиза с. Матон 15 год. або 3 дніми арешту та багато інших — виключно православних.

Коли покарані вперше до державної поліції, то сотиса і до віста, який видає карні накази, намовили їх, щоб перейшли на римо-католицьке віросповідання, а тоді наложити карі їм подарують у цілости і не мабуть за сьміти чи гній вже ніколи не будуть їх карати. Отже є новою річчю, що карні накази, видачі вістом Обласним виключно лише мешканцям православної віри, мають зверхній репресивний характер є метою примусити православних громадян чи пак а-

рештом до зміни їх дотеперішнього православного віросповідання на римо-католицьке і так православні зацікавлені це розуміють, а не знаходять, на жаль, оборони в місцевій владі.

Подання повинне до відома пана міністра, асигнувати: Чи пак міністр доручить перевірити всі вище наведені факти, доручить сформулювати карні накази та доручить потягнути до відповідальності всіх, які терором або репресіями примушують православне населення до переходу на римо-католицьке віросповідання, арешти чи видасть відповідні заарештування для охорони православного населення перед латинським та репресіями, які мають на меті примусити це населення до переходу на римо-католицьке віросповідання.

Варшава, дня 18. березня 1939 р.

Інтерпретанти:

Д-р Степан Баран, Степан Скрипник,
посли до союму.

Словацько-мадярські переговори перервані.

СЛОВАЦЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ ВЕРНУЛАСЯ ДО БРАТИСЛАВИ.

БУДАПЕШТ, 28. III. Будапештська радіовислання подали нині в год. 17. комунікат, в якому повідомляє, що сьогодні відбулося засідання мішаної мадярсько-словацької комісії. Мадярська делегація згодилася свої домогання, які словацька делегація вислухала й після того відїхала до Братислави по інструкції. Мадярський комунікат додає при тому, що словацька делегація перетнулася за кілька днів до Будапешту, вести далі переговори.

А ПОКИЩО ЗАГОВОРІЛИ ГАРМАТИ.

Той сам мадярський комунікат подає, що сьогодні в год. 6. рано у Східній Словаччині словацька артилерія почала знову обстріляти мадярських частин у місцевості Бунківці. Від бомбардування загинув і мадярський вояк, і був важко ранений. Мадярська артилерія відбила словацький наступ. В год. 6.45 словацька артилерія почала удруге бомбардувати Бунківці, в яких від гарматних стрілен вибухла пожежа.

УКРАЇНСЬКІ ВІДДИЛИ БЮТЬСЯ У СХ. СЛОВАЧЧИНІ.

Будапештська радіовислання подає, що словацький уряд не має впливу на військові частини у Східній Словаччині, які по-

водяться зовсім невідповідально. Словацькою армією командують такі старшини: чехи підполк. Шафажек, майор Кубічек та командант „українських терористів“ Клименко. Мадярські війська стоять непорушно на своїх становищах і не дають себе вивести з рівноваги.

МОБІЛІЗАЦІЯ У СЛОВАЧЧИНІ.

БРАТИСЛАВА. АТЕ. Словацьке міністерство народньої оборони покликало під зброю 5 наймолодших річників запасу летунських сил та противітунської артилерії. Покликани мусять негайно зголоситися до своїх частин, при чому летуни мають зголоситися в Пішанах, артилеристи у Братиславі.

МАДЯРСЬКІЙ АКЦІЇ ПАТРОНУЄ ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА.

БУДАПЕШТ, 28. III. Будапештська радіовислання залюбки цитувала голоси італійської преси про словацько-мадярський збройний конфлікт. „Джорнале д'Італія“ помістив репортаж свого спеціального кореспондента з Павлівця, який описує бої, геройську поведінку мадярської армії, неадарність словацької артилерії та летунства, подаючи при тому скільки-небудь знищених словацьких літаків на 30 апаратів. На ужгородському літовищі стоять готові до бою мадярські літаки.

Якими методами п. С. Тимошенко бореться з своїми противниками?

У позавчорашньому числі „Діла“ (з дати 26. II. м.) подали ми інформації про бурхливе засідання Головної Управи ВУО (Волинського Українського Об'єднання), де вже дуже виразно зазначилися два табори, два ідейно-політичні напрями, — якщо взагалі можна вислів і поняття „ідей“ пристосовувати до того напрямку, що його репрезентує п. С. Тимошенко, голова ВУО.

НА ВЕСНУ кожний відає гардеробу до хемічного чищення Найбільшій у краю праймі

Stella

С. С. А. М. у Львові
Філія у всіх чистих містах і на провінції.
т. 648 2-3

П. Тимошенко, який спершу прийшов на зміну П. Леваного ніби як санатор морально-політичної атмосфери ВУО, за короткий час пішов шляхом садами свого попередника. З тини, які хотять дійсно охоронити відносини у ВУО, пристосувати політичну тактику та методику праці тієї партії до українсько-польської дійсності та до бажань українського народу — п. Тимошенко розправляється всіма можливими методами. Яскраве світо на ті методи кидав його кампанія, поведена проти п. Михайла Книша, члена Головної Управи ВУО, який — разом з лос. Скрипником, пос. Онофрійчук, кол. послом І. Влаховичем, проф. Стадником та іншими мав відвагу висловитися проти „політики“ п. Тимошенка. У тій своїй кампанії п. Тимошенко не дурився навіть в той спосіб перекутувати слова неприемного йому земляка та ще й оформлювати їх на папері, що могла бодай бути матеріалом для репресій.

Щоб не бути голословним та не наразити на закид, що миємо важкі звички без по-

казового матеріалу — друкуємо в цілости дуже цікаве листування в тій справі. Воно буде по вічці часи сумним документом сумних внутрішньо-українських відносин на Волині на переломі 1938-39 рр. Друкуємо ті листи без ніяких змін у тексті й правописі.

1. „ПОКАЯТИСЯ“ АБО ВИСТУПИТИ З ВУО!

„Волинське
Українське Об'єднання
ВУО

Головна Управа
Ч. 21.
м. Луцьк, вул. Голушак 8.

м. Луцьк, дня 12. I. 1939 р.

До
Насамочасованого Пана
Михайла Книша
в Волинці.

На останньому засіданні Головної Управи ВУО 4 березня 1939 р. Ви прикладно висловили думки, які виразно свідчили, що ідеологія ВУО Ви вже не поділяєте. Отже, маючи сформульовані новий склад Горюхівської Округової Управи, заставляюся над тим, як маю Вас кваліфікувати: чи стоїте Ви вже на нових позиціях, чи може вважаєте свій виступ 4. грудня за помилковий.

Прому Вас щиро відповісти мені по суті ніяк не можна, якщо Ви остаточно змінили свої погляди й не можете далі зв'язати себе за чарного члена ВУО, то чи не краще було б Вам взагалі звільнитися з членства ВУО щоб розвільнити атмосферу довірливості і взаємодовіри.

З повагою

Голова ВУО (—) Ім. С. Тимошенко, сенатор.

2. ВІДПОВІДЬ П. М. КНИША.

У відповідь на того листа п. Михайло Книш написав голові ВУО С. Тимошенкові довгого листа, в закінченні якого заявив:

„Вважаю, що цей виступ 4. грудня м. р. на Волинській Горі ВУО в обранні членства в управу українського народу не є кваліфікований і ідеологічний ВУО

Листовини ж за слова чи окремі вирази та перекручування їх, як не кидно з Вашого листа, на свій лад і витягання з того неумірливих підслів і висловів не вважаю за фортунне посягання на Вашого боку.

Якщо між нами є якісь розходження, то є вони ціла в тактичних витівках, а не в самій ідеології ВУО, але тактика політичної організації не є чимось сталим, вона завжди може мінятися в залежності від тих чи інших політичних обставин. Щодо того, то я рівнож стою на позиціях, які накреслив останній Конгрес ВУО. Вислів підкреслюю, що у своїй многолітній самоуправній та громадській праці завжди тримався в одній zasadі, а саме бути чесним як у відношенні до держави, так і у відношенні до свого народу. Від цієї zasadі не відступлю, не дивлячись на ті експерименти, які цілком несподівано тепер переводяться на іншу площину та які уже доводили мене до роздумів трагічних.

1. лютого 1939 р.

(—) М. Книш.

Ревматизм

ТАБЛЕТКИ

ASPIRIN

33/20

3. ТИМОШЕНКО У РОЛІ ЦЕНЗОРА ДЕРЖАВНОЇ ЛЬОЯЛЬНОСТІ.

„Волинське Українське Об'єднання ВУО
Головна Управа. Ч. 50.

м. Луцьк, 2. лютого 1939 р.
До Високопова. М. Книша

в Волинці.

У відповідь на Ваш лист з 1. лютого повідомляю Вас, що Ваше поводження під час виборів минулого року до законодавчих установ, а особливо Ваша промова на засіданні Гол. Упр. ВУО 4. грудня 1938 р., в якій Ви вразно свідчили, що від поляків ми нічого не дістанемо, залишається нам одна надія на зовнішню поміч, дала мені поштов відставати, що ідеологія ВУО Ви вже не поділяєте, бо власне ідеологічною основою нашої організації є вірне співжиття з народом польським і виборення прав для українського населення з мовних комотетів польської держави без уряду буржуазної чужої сили. Це не є „далаши за слова, витягали неумірливі підслів“, як Ви пишете, а зміна ідей висловів з пральною висловлені Вами думки, які туз не в одній, але ціла Головна Управа ВУО на вчорашньому вчорашньому засіданні.

З повагою

Голова ВУО (—) Ім. С. Тимошенко.

4. ЯК П. ТИМОШЕНКО ПЕРЕКРУТИВ ЧУЖІ СЛОВА?

„Ми, який підписали, зазначаємо, що вчорашній лист голови Українського Волинського Об'єднання Ім. Сергія Тимошенка від 2. лютого 1939 р. т. 30 до Ім. Михайла Книша, в якому голова ВУО С. Тимошенко закликає п. Михайла Книшу, що підготував той останній на засіданні (4. грудня 1938 р.) Головної Управи ВУО має висловитися: „Що від поляків ми нічого не дістанемо, залишається нам одна надія на зовнішню поміч“, — урочисто стверджуємо, що у своїй промові на вчорашньому вчорашньому засіданні, на якому і ми всі були присутні, п. Михайло Книш не тільки подібних слів, але навіть подібних думок не висловлював. Характеристичне сучасне положення українського народу в Польщі, а Михайло Книш стверджує, що після смерті митрополита Пасхуського, положення гірше з кожним днем. Як же голос і вплив прийшла та частина польського громадянства, що репрезентує антиукраїнське настроєння. Відноситься це негативно на цілості українського життя, якого реєстр страд побільшується з кожним днем. Поділяючи положення нашого народу ми не сподіваємося м. ім. хіба тоді, коли під впливом обставин та подій більшість польського громадянства змінить своє дотеперішнє негативне відношення до українського питання взагалі, а до потреб українського населення в Польщі зокрема. Тільки так зрозуміти ми думку, що їх відмова у своїй промові п. Михайло Книш на засіданні Головної Управи ВУО 4. грудня 1938 р. не є ствердженням своїх відносин.

(Наступний підписаний член Гол. Управи ВУО Остаточний, як знаємо, п. С. Тимошенко так поставив на своєму, бо виникли М. Книш з Головної Управи ВУО та з управи горюхівської партійної станції.

Як тепер виглядає ВУО і „політика“ його голови — цим справам приділяється ще більше. Тепер, для заокруглення образу, пригадуємо тільки, що п. С. Тимошенко — це людина з високою освітою, інженер, та що найважливіше — колишній міністр шляхів У. Н. Р. До його інтелектуальних рис належить неоторібно відомі його настанови до всіх галичан. Тепер він виступає також волинським, які не хотять йти на його втрату. Зате непомірно зрозумілого його люба — м. своїм особі.

Національні війська здобули 5 міст.

БУРГОС, ПАТ. Аванс повідомляє:

Національні війська, які почали наступ на південь від ріки Тахо і на захід від Толедо по-суються на фронті довжини 90 км. Операції відбуваються здовж ріки Тахо. На відтинку Кордоба національні війська зайняли 5 міст, між іншими в Альмаден з копальнями ртуті. На цьому відтинку національні війська взяли до неволі тисячі полонених. У руки національних військ дісталось багато військового матеріалу, між іншим кілька батарей важкої артилерії. На центральній фронті національні війська перейшли ріку Тахо в околиці Аранхуезу. На цьому відтинку попало в полон 5.000 червоних. Ожидану акцію розвиває національне летунство.

НАСТРІЯ У МАДРИДІ.

БУРГОС, ПАТ. Наступ національних військ на всіх фронтах викликає сильне враження на населення Мадриду, де положення в останніх годинах основно змінялося. Червоні війська покинули позиції на відтинках, що сусідують безпосередньо зі столицею. Без боротьби піддалось кілька куренів.

МАДРИД, ПАТ. Радіо Уніон оголосило у комунікат ради народньої оборони, що рада народньої оборони видала наказ про демобілізацію всіх новобранців.

МАДРИД ОСТАТОЧНО ПІДДАВСЯ.

ЛОНДОН. Агенція Райтера подає, що Мадрид сканітулював.

МОТОПІРИН-МОТОР

дівляти своїх наймолодших та їхній культ для Шевченка. Багата програма концерту, в якому взяли участь дитячі і жіночі хори шкіл РШ, смілива постава усіх молодих виконавців, добряла рука опікунів-професорів, а над усе вірцева організація свята вправляли в подив усіх приязних. Окрема згадка належить виступові невеличкого М. Миськова, учня III кл. хлопської школи ім. Грінченка, що виконав сміливо скрипкове сольо.

КТВ.

Пересторога.

Отрим подаємо до ласкавого відома, що конкурційні фірми, переважно жидівські, складають оферти на перевіз різних товарів українським кооперативам і установам, як теж приватному купецтву, будімо наша фірма вже зліквідована через відобрання нам концесії і продаж наших авті!

ЗАВЛЯЄМО, ЩО ВСЕ ЦЕ НЕЗГІДНЕ З ПРАВОЮ, бо наша фірма працює увесь час уже від десятиліт і надалі працюватиме як досі серед нашого Громадянства, тому просимо ласкаво і даліше присилати нам свої поручення.

З поважанням

Конц. підприємство самоходо-перевозове

БРАТИ ДМИТЕРИ

Львів, Ринок ч. 43. Тел. 272-48.

ФЕДІР РЕВАЙ ПОЛЯГ У БОЯХ ПІД ХУСТОМ.

Із Сиготу прийшли вістки, що директор державної друкарні Карпатської України, голова УНО й посол до карпатоукраїнського союму Федір Ревай поляг у битві під Хустом від малярської кулі.

ДИРЕКТОРА „НОВОЇ СЦЕНИ“ РОЗСТРІЛЯЛИ.

Малярський військовий суд у Хусті засудив по кількахвилинній розправі директора театру „Нова Сцена“ А. Шерегія на смерть. Його розстріляли у присутності брата Євгена, режисера театру, який під впливом жакливної ситуації збожеволів.

Кольонська вода

з милим і тривким запахом

Isle 1939

J. S. STERNIEWICZ • POZNAN

Чи це „фер“, панове з „Політики“?

Вчора в огляді польської преси зачитували між іншим ту частину статті п. Фр. Червіського з „Політики“ (ч. 6 з 25-го березня ц. р.), де він з признанням пише про героїську пошту січовиків в обороні Карпатської України. Це становище чоловічого публіциста „Політики“ масім не перешкодило другому публіцистові тієї групи, (п. Олександр Бохенський), вмістити у тому самому числі „Політики“ таке речення:

„Навіть січові банди, в рівно безнадійному положенні на Русі, але нерівно слабші і гірше озброєні пробували стріляти й опізирити похід малярів“.

Виявляється, що навіть для тих, які намагаються проголошувати „нову програму“ у політиці в українській справі, українці, що боронять своєї волі, є тільки „бандами“. Чи це „фер“ і логічно, панове з „Політики“?

Шевченківські свята.

ДВІ АКАДЕМІЇ У ВАРШАВІ.

Дня 19. березня ц. р. відбулись у Варшаві дві великі українські академії з нагоди Шевченківських роковин. Одну з них улаштував у консерваторії Український Центральний Комітет, другу — Українська Студ. Громада. Програму першої академії, виступив реферат проф. Зайцева і хоріві продукції Лисенківського хору; найзмістнішою точкою другої частини була цікава промова проф. І. Огієнка

на тему: „Шевченко як творець української літературної мови“. На обі академії прибули сотні українського громадянства. Жаль тільки, що, як завжди, так і тепер, не потрапило воно здобитися на одні спільні збори.

МОЛОДЬ „РІДНОЇ ШКОЛИ“ — ШЕВЧЕНКОВІ.

Концерт молоді усіх шкіл Т-ва „Рідна Школа“ у Львові, відбувся в понеділок 27. ц. м. в салі Театру Ріжнородностей, стягнув багато старшої публіки, що з насолодою могла по-

КОНАН ДОРЛЬ.

Мумія число 249.

— Ви берете цілу річ дуже трагічно, мій друже — сказав доктор. Ваші нерви змучені надто душевною працею і ваша уява переборщує. Чи можете собі уявити, щоб подібне ставилося, хочби і вночі, пробігало вулицями Оксфорду без того, щоб хтось побачив його?

— Люди вже побачили його. Ціле місто горить про велику малпу, що втіла з якогось літавця. Це так собі пояснює народ.

— І в Богу, признаюсь, що це ланцюг дивних подій, але кожну з них можна пояснити природним способом.

— Як? Навіть і мою сьогоднішню пригоду?

— Очевидно, Вийдете з хати з ослабленими нервами і з головою, наповненою фантастичними уявами. Якийсь волоцюга йде за вами і бачить, що ви ляскаєте його, пічне вас перебудувати. Ваша уява і страх доконали решту.

— Але ви не пояснюєте, Петерсоне!

— Ні! Подібно пояснили б вам і інші. Лі міг стати сам у воду саме так, як і на Нортоні міг стати волоцюга. Хоча ваше обинувачення безсистемно повільне, але коли перелаз б його міг судді, він висміяв би вас в очі.

— Знаю це і тому цю справу поладжув

— Гм...

— Так, мушу виконати цю повинність суспільності, а крім цього мушу дбати про власну безпеку, коли не хочу залишити університет зі страху перед тією потворою.

— Але рішення на щось і я певен, що тільки так воно й закінчиться. Насамперед дайте мені ласкаво

— Знайте їх там на столі.

— Сидіть за бюро і цілу годину писав. Сто-

11)

рінки чорніли під його рукою, за той час господар, сидючи в кріслі, з терпеливою цікавістю слідкував за його поведінкою. Вкінці Сміт скінчив, зложив листки паперу і положив їх перед Петерсоном.

— Хочете підписати?

— Підписати? А навіщо?

— Щоб ви посвідчили правдивість мого підпису і дати. Дата найважливіша, бо моє життя від цього залежить.

— Мій дорогий Сміте, ви говорите наче в гарячці! Лягайте, це найкраще, що ви зможете зробити.

— Навпаки, я не мав ніколи яснішої думки як тепер і обіцяю вам, що піду спати, але під умовою, що ви це підпишете.

— Добре, але що це таке?

— Це опис цілої події. Хочу, щоб ви додали свій підпис як свідок.

— З охотою — сказав доктор, кладучи своє ім'я під прізвищем свого приятеля. — Так, готово! Але що ви хочете зробити з цим папером?

— Тимчасом ви сховайте його в себе, а у випадку, якби мене арештували, ви передайте його судові.

— Арештували? А чому?

— За вбивство. Може і то статися, а я хочу оминути всіляких можливостей.

— Господи! Не поступайте легкодушно!

— Було б легкодушістю інакше поступати. Сподіваюся, що це вам не спричинить неприємності, але я спокійніший, коли знаю, що цей документ у ваших руках. А тепер послухайте вашої ради і піду спати, бо завтра зранку мушу бути свіжий та рухливий.

Аберкромбі Сміт був людиною, яку небезпечно було розгнівати. Звичайно спокійний і тихий ставав грізний, а коли попав у крайність, поведінся дуже неуступчиво, що допомогло йому до його успіхів у студіях.

Він відрікся на двадцятьчотири години від своїх книг, але знав, що той день не буде пропашний. Він не сказав про свої наміри своєму приятелю ані слова, але в дев'ятій годині вернувся до Оксфорду.

На Гайт-Стріті зайшов до торговця зброєю, Клайфорда, і купив собі тяжкий револьвер та кулі, набивши його, сховав до кишені, відтак пішов до мешкання Гастіа, якого застав за сніданням, коли він читав „Спортовий Таймс“.

— Ну, що нового? — спитався Гасті. — Не випеш зі мною філіжанку кави?

— Ні, дякую тобі, я тільки хотів би, щоб ти йшов зі мною і зробив те, що я тобі скажу.

— З радістю!

— Візьми з собою порядну палицю.

Гасті витріщив очі.

— Я тут одну маю, що можна б нею убити й бика.

— Гаразд. Ще щось. Ти маєш хірургічне приладдя. Вибери найбільший ніж.

— На приказ! Виглядаєш, наче б ти йшов на війну. Чи не потребуєш ще щось?

— Ні, це вистачає.

Сміт сховав ніж у кишеню і обидва вирушили до старого шкільного будинку.

— Ні ти, ні я, ми не зможемо курки, Гасті. — сказав медик по дорозі, — я беру тебе з собою тільки з обережності, бо скінчу цю справу сам. Вирівняю свої рахунки з Белінгтоном, але якби справу я мав лише з ним, не потребував би твоєї присутності. Колиб я кричав, вибіжи на гору, ужи свою палицю й не шали ударів. Розумієш?

— Добре! Так! Коли почую, що ти кричиш, прибіжу.

— А тимчасом зачекай на мене тут. Можливо, що це буде довго тривати, але ти не руш, поки я тебе не покличу.

— Не відійду звідси!

(Кінець буде.)

Сторінка без політики.

Американська рекляма.

Десь в Америці, може навіть у великих столицях, знають такого славного штукаря (пресінквітатора), що зветься Терстон. Він заробляє тепер багато. І при якійсь нагоді він поділявся своїм секретом, як він здобув перший виступ. Терстон не мав праці ні грошей. Він виступав в якомусь маленькому ресторані, щоб забавляти гостей і за це діставав обід. Одного дня він рішив стати самостійним і погнав 80 центів від одного приятеля, щоб помістити в часописі оголошення. Оголошення в часописі „Нью Верд“ було таке: „Потребую 100 людей, плачу долара за годину. Зголоситися в год. 10. у Салі Руф, Нью-Йорк, місце таке то...“ На годину 10.15 Терстон замовив собі

розмову з одним імпресарієм у тому самому місці, де в означеній годині зібралася кілька тисячна юрба безробітних. Він виступив перед нею на підвищенні, яке приготував собі і сказав: „Мій пан, який дав оголошення про працю для вас, прислав мене сюди, щоб вас забавити трохи, поки прийде“. Зібрані з найбільшою приємністю придивлялися штукам Терстона. За той час прийшов замовлений тим імпресарієм і зачудований побачив перед якою масою він виступав. Розмова була коротка; імпресарій відразу згодився підписати з ним контракт. Тисячі безробітних навіть не оглянулися як Терстон утік. Оця ідея була одною з його найкращих магічних штук.

ЖІНОЧУ і МУЖЕСЬКУ ТАЛЯНТЕРІЮ

порукає

Е. ДУМІН ЛЬВІВ
КОПЕРНИКА 4

фірма Ворнер Брос дістала 9 нагород.

Дня 26. лютого 1939 р. на святочному річному зібранні Академії в Лос Анджеліс призначили 19 великих нагород, між ними найбільше кінопробництво Ворнер Брос. До конкурсу станули всі американські кінові фабрики. Ворнер Брос дістала таких дев'ять нагород: Першу нагороду, так звану Ірвінга Тальберга, дістав директор продукції Гоа Валіс за найкращий рівень образів. Другу нагороду, призначену для найталановитішої артистки, дістала Бетті Дейвіс за роллю у фільмі „Есавель“. Артистка Фей Бейтер, що грала в „Есавель“ другу роллю, відзначена премією за так звані друтовпливну кресилі. Четверту нагороду за найкращу інсценізацію дістав Карл Вейль за обстанову до

фільми „Пригоди Робіна Гуда“. За „Робіна Гуда“ дістав теж нагороду Ральф Донсон, як за фільму найкраще виведену і безконкурентну. За музику до цієї фільми, як за найкращий супровід дістав професор Ерік Корігольд. За найкращий додаток до фільму дістала фірма Ворнер нагороду за образок п.з. „Проголошення незалежності“. Окрему велику нагороду за всю діяльність дістав Гаррі Ворнер, голова згаданої фірми. Крім цього нагородили теж інженіра Гаскіна за удішнений апарат для звукових фільм. Варт пригадати, що ф-а Ворнер має за собою деякі такі передові фільми, як „Сон літньої ночі Шекспіра“, „Я втікач“ Паоля Муни і „Пастера“.

Весняні новини
у великому виборі та
Міляннівські шовки

ПОРУЧАЄ

ЛЕЩКІВ
Львів, ул. Коперника 2.
Тел. 258-88.

Перфумований листовий папір немодний.

На давніх незвичайних загальних зборах французьких промисловців паперу займалися одним питанням жіночої моди. Ствердили там, що за останні три роки зменшується шораз більше продажі перфумованого листового паперу. Давніше французьки добирали собі значаю папір до улюбленої перфуми. Тепер на думку промисловців, жінки стали більше мужескі і навіть не люблять вибирати малих форматів данського листового паперу. Грає

тут теж роллю деяка скромність, щоб не показувати наверх своїх почувань. Цікаве, що французькі промисловці добачують теж вплив американської фільми на цю моду: американська фільми, мовляв, не дає зовсім жіночих сцен з листами. Всі розмови закоханих погоджують телефонічно. Вислід тих нарад був такий, що промисловці рішили обмежити вироб перфумованого дамського паперу.

Нова американська мужеська мода.

На щогорічному з'їзді американських кравців висунули проєкт нової моди, що відповідала би загальному розвитку американської промисловості. На першому місці стояли т. зв. аеродинамічні мужеські одяги, що відходять повільно для чоловіків високого росту. Чи

вони відповідают одягам летунів невідомо. Відповідно до нової моди — камізоли будуть скорочені, блузони теж недовгі, а штани вузькі. Дотеперішні фрак і жакети треба буде викинути, бо американська мода прицепилася до них азадю довгі фалди.

6^о дивіденду

ВИПЛАЧУЄ ЗА 1938 рік
ПРОМ-БАНК

Львів, Гродзкіх 1/4, п.
Тел. 292-15 і 209-13.

Нова форма побажань.

З розвитком нових технічних засобів починає теж змінитися форма листування. У багатьох випадках багаті люди користуються теж виключно телефонічною розмовою навіть на віддалі. З Америки в останньому часі прийшла зовсім нова мода, щоб святочні побажання заступати грамофоновими плитами. В Англії ця мода побажань уже досить поширена. За Лондоном пішов Берлін і Відень. У Відні в Маріягільферштрассе один диригент оркестру який втратив працю через радіо, відкрив собі малу студію зі звуковими плитками. Там стоїть мікрофон у кімнаті покритий килимками на стінах з тяжкими фіранками.

Гість може там висловити те устно, що він намір написати в листі і за короткий час перевернути, як виглядає його голос разом із тим тож призначеним до висилки. З такої студії користають покищо передовсім артисти, що хотять переконатися, чи їх голос поправний, яку має барву і силу. Бувають і випадки, що мами приходять із своїми дітьми, щоб записати їх голос на пам'ятку. Плити, які мають заступити листи, записуються живим спомином для далеких своїх і знайомих, які можуть кожної хвилини почути голос своїх близьких. На жаль покищо голка зі сафіровим кісточком, що пише побажання на плиті з твердої гуми — досить дорога.

Убрання, пальта, костюми
від зол. 50^о — у великому виборі
у ШАПІРИ, Личаківська 1, м

ГУМОР.

ПОДРУЖНИЙ ДІАЛОГ.

Чоловік: Ти робишся для мене чепка тільки тоді, коли потребуєш грошей.
— Неправда, я для тебе завжди чепка.
— Но, так... Але ти вічно потребуєш грошей.

ВОЛІЄ ТАК.

— Ах, які ми обидва осли, приятелю, що ми прогавили такий інтерес...
— Я воляв би, щоб ти ажиквав одиноким і множики.
— Маєш рацію. Ах, який ти осли, приятелю!

РАХУНОК.

Панок до жебрака: — Дідусю, тепер ти сюди не приходи більше, бо я переїжджу в іншу хату, жемюся.
— Це не гарно, прошу пана, жити ти мені коштує!

ДОМАШНІЙ ПЕСИК.

— Мариню, возьми цей пачунок і мислю його на почту.
— Прошу пани... Може би трохи пережати, поки не перестане дош... пса не можна гнати на двір.
— То нашого Аса не бери зі собою.

ЩОСЬ З НАУКИ.

— Татку, а що було перед виходом радіа?
— Спокій, мій синочку.

У РЕСТОРАНІ.

— Пане кельнер! Коли те, що ви мені дали є телятина, то я стара підозва!
— Цим разом, пане раднику, ви вгадали.

РАДІСТЬ.

— О, ти щось сьогодні дуже веселась!
— Вертаюся від дентиста.
— Вирвав тобі зуб, який тебе мучив?
— Ні, я його не зостав.

ПАРИБЖ, ПАТ. У вікторок в год. 15.40 при-
дали в дестуєським майдані в Ле Бурже шеф
Бритійського генерального штабу ген. Горт. По-
итали його генерали Гамтен і Відемен та адмі-
рал Діллан.

ПРИСЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Між Югославією та її сусідами нема ніяких непорозумінь

радіовисильні повідомляють:
 уряд оголосить 30. ц. м. (Італія)
 17. грудня 1938 р. та французьку
 25. грудня 1938, щоб на май-
 нт не коментувала фаль-
 шові та не антигала в них необс-
 лужено.

1) Антін Николіні з Бородишч, голови тальні „Просвіти“, не признається до вини зокрема до приналежності до ОУН; він свідчить про його зізнання, якими він обтяжив себе і своїх товаришів щодо існування на терені Ходорівщини ОУН та діяльності підсудних, викрадених від нього органи слідчої поліції Дня 18 VII слуханий в ходорівському суді, віддаючи певній зізнання, при чому з протоколу цих знаєнь видно, що підс. Николіні не міг самостійно зізнатись з причини фізичного ослаблення. Підсудний був уже у слідчого судді, коли забрала його з судових арештів, дані його не заслуговувала і саме тоді підсудний обговорював її своїх товаришів. 2) Михайло Шемель Чорного Острова, не признався до вини. 3) Сильє Спас з Граник Кут не признався до вини; вияснив, що відбувши кару 5-літню, він змінив приналежність до ОУН, не брав участі в повстанчій боротьбі. Займався шовківництвом та інструктором філії „Сільського Господаря“ в Ходорові, перейшов Ходорівщину, посприяв справу годівлі шовкопрядки. 4) Ольга Омель з Залісське, не призналася до вини та заявила, що ніколи нелегальних збірок не перевозила, жодної на бойовий фонд ОУН та на політичних партій, а брала лише участь у дозволеній боротьбі на РШ чи „Просвіт“. 5) Нестор Пухало з Городища Королівського не признався до вини; пояснив, що по відсаджень 2-літньої кари звинувачений за приналежність до ОУН займався ремеслом; весіль і забав з приводу смерті батька Е. Коновальця не розганяв. 6) Максим Швайко зі Стріпаків Старих, не признався до вини. Товариш п. н. „Український Народ“, з якої Єва Екзекутива ОУН повідомила про відхід полк. Е. Коновальця найшов на дорозі. 7) Михайло Кондрат зі Стріпаків Нових. 8) Григорій Камгалко з Городища Королівського, не признався до вини. 9) Осип Пастернак з Ходорова заперечив вини і каже, що по відданні йому кари трирічної в'язниці за ОУН працював шевським в арешті і попав на двох підсудних огляду на його минуле. 10) Осип Баран з Ходорова, не признався до вини. 11) Василь Вишиваний, студ. III р. гімназії, не признався до вини. З іншими підсудними не зустрічався ніяких зв'язків. Увесь час присвячував студентській праці. Виславши на територію України курсей у Чорнім Острові Історію України нові підручники Миколай Голубчик і категорично заперечить, щоб він, чи хтобудь інший, не кладали ідеологію націоналізму або політичні питання теми та справи ОУН до свого розуму у своїх занятках на політичній школі. 12) Іван Микола Самойлович з Ходорова не признався до вини. Призначений молодістю на терен Ходорівщини дією законів мовою статуту „Сільського Господаря“ працював з цим у зв'язку тому, що влади в сільських громадах мали над господарством.

Всі замовлено
СОЛОДКЕ ПЕЧИВО НА СВІТІ
Тільки в цукорі!
„РУСАЛКА“
д.м. „Простіт“